

Irländsk Röd Setter, en hundras eller en egen art, eller vad är den egentligen?

Text Marana Åhnberg

Många är vi väl som känner igen oss när vi ska försöka förklara vad det är som är så speciellt med just irländaren... Finns väl ingen hund som kan så många hyss, har en sådan sjuk humor samt en våldans förmåga att tjusa oss människor.. reta oss människor och alltid bli förlåten... Den är förvisso vacker men absolut inte bara på utsidan... den är godhjärtad och kärleksfull som en ängel. Den röde har alltid glimten i ögat...

Den gillar att vara i fokus och då menar jag alltid!! Inte bara på alla bilder där de inte ska vara någon hund med.. Nu förtiden kan man ju kolla fotona innan men jag minns när man fick lov att skicka in och framkalla bilderna.. tror inte det fanns ett enda kort som inte innehöll mer eller mindre hel eller delar av röd hund. Möjligtvis nåt skolavslutningskort inifrån nån kyrka.

Den röde kan tjata värre än ungarna och den kan babbla värre än en amerikansk auktions utropare... Den kan hänga och klänga som vilken trotsig unge som helst, detta tjatrande och klättrande ses också hos många papegojsorter men även hos en del apsläkten... Värst brukar det vara när man läser en bok eller sitter vid datorn... varför inte ställa sig framför tv-n och vägra gå därifrån, helst i kritiska situationer som när ett viktigt mål görs.

Vilken annan ras tycker att det är självklart att sitta på bordet, eller tränga sig ner i något den egentligen inte får plats i.... eller ta plats i en stol vid bordet!!? Omformatera sig till en geléklump närhelst den tycker att det är lämpligt.. och då oftast när det är direkt olämpligt för oss.. Spela döv och blind.. oförstående! Gå en hel dressyrkurs utan att vara närvarande eller på fel ställe hela tiden.. å ändå lära sig något... Tillbringa tiden i utställningsringen på rygg eller hoppandes likt en känguru på bakbenen... Ibland tycker jag att de liknar orangutanger mer än hundar och då menar jag inte bara färgen... och jag är säker på att ni förstår..

Här hemma har vi två som kan räkna sig till kattsläktet på många vis... en använder klorna precis som en katt och är väldigt skicklig på det, jåkligt glad att hon inte börjat vässa klorna på soffan.. den andre har en förmåga att vilja ligga på "kattställen" som ryggstödet på soffan eller för all del varför inte armstödet som i praktiken borde vara helt omöjligt att få plats på ens... För att inte tala om alla Settrar världen över som älskar IKEA rättor... Dom får alltid plats överallt och gärna i ditt knä och tar de plats där så kan du ge dig på att de håller huvudet framför dina ögon så du inte ser något! Den siste av dem har också den grejjen för sig att om något inte faller henne i smaken så faller hon ihop och "gömmar" sig genom att dra upp ett av bakbenen för ögonen... Hundlikt?? Nä!

I många hundböcker står att ett naturligt beteende nedärvt från vargen är att om det kommer en annan hund och lägger sig där den förste låg så kommer den förste att gå därifrån.. Jo säkert, settern missade den biten i evolutionen. Här leker vi pankakshög så många som möjligt på varandra.. De missade även biten om det där att om någon ser dig i ögonen så viker du undan blicken om du håller kvar den utmanar du... här kommer boaormen in, och då tänker jag på djungelboken när ormen hypnotiserar Mowgli.. Nån som blivit utsatt för det när du stoppar något i munnen?? Jag

räcker upp handen direkt! Finns nog ingen annan ras som har vetskap om vad ordet ignorera betyder heller...

Grisar skiter också blanka fasen i om vattnet är rent! Vildsvin saboterar också gräsmattan.... Månlandskap är fint! Vissa unghundar bildar så kallade chaps eller brallor av en massa ull runt baken och låren... titta på en kamel bakifrån!

En setter snor gärna saker men ser ofta till att någon annan gör det åt sig eller så den kan skylla på någon.. såg idag en typisk bild där två settrar står och tittar när en katt bryter sig in i ett godis skåp.. minns när vi hade katt och den hoppade upp på bänken och drog ner saker åt hundarna.... Smart! Vet ingen annan ras som tillämpar sådan metod. Den röde litar på dig i vått och torrt.. kan enklast ses när den bekvämt lägger all sin tyng mot dig så att om du skulle flytta dig drasar de i backen. De ligger gärna precis nedanför dig eller när helst den kan vara i vägen passar den på... Så vad tror ni? Har vi en hundras eller är det en egen art?

Ha en härlig jul med era röda hoppas ni får se kalle utan hund framför tvn och smaska julmat utan att de kommer med sina stora ögon.. någon som med handen på hjärtat kan säga att ni aldrig har blivit hypnotiserade att ge en smakbit?

